

JAK MOTYWOWAĆ DZIECI DO NAUKI ?

DAWAJ DZIECKU DO ZROZUMIENIA, ŻE NAUKA JEST WAŻNA

1. Pozytywne wypowiedzi na temat szkoły i nauki.
2. Powiązanie nauki z przyszłością. W codziennych rozmowach wskazuj dziecku wagę nauki dla jego przyszłości.
3. Uczenie obowiązku.
4. Kontrola nieobecności. Te dwa punkty są ze sobą ściśle powiązane. Kontrola nieobecności pomaga ukształtować w dziecku poczucie obowiązku jakim jest chodzenie do szkoły. Nie zwalnij z udziału w lekcjach z błahych powodów.
5. Wzmacnianie autorytetu szkoły i nauczycieli. Jest to niezwykle ważne, aby dziecko wiedziało, że przyjmujesz jeden front ze szkołą i nauczycielem.

OKAZUJ ZAINTERESOWANIE KARIERĄ SZKOLNĄ DZIECKA

1. Rozmowy o szkole - interesuj się tym, co wydarzyło się w szkole, rozmawiaj o tym, czego się dziecko nauczyło. Staraj się zadawać konkretne pytania, np. "jak poszło ci na sprawdzianie z polskiego?" zamiast ogólnikowego "jak w szkole?" - dziecko będzie miało poczucie, że naprawdę się nim interesujesz.
2. Pomoc w odrabianiu lekcji. Nie chodzi tu absolutnie o wyręczanie dziecka, robienie czegoś za niego, ale o pomoc w tym, co przekracza możliwości dziecka lub tak właśnie dla niego wygląda. Pomóż mu zrozumieć polecenie, zaplanuj poszczególne etapy niezbędne do wykonania zadania, a w razie potrzeby udziel wskazówek naprowadzających dziecko i daj mu szansę samodzielnego rozwiązania zadania, a tym samym doświadczenia sukcesu - to buduje wiarę we własne możliwości i rozwija motywację do pracy. Dziecko powinno mieć poczucie, że w trudnych sytuacjach może na Ciebie liczyć
3. Kontakt z wychowawcą
4. Uczestnictwo w zebraniach. Sama obecność rodziców na zebraniach i spotkaniach z wychowawcą jest bardzo istotna. Świadczy bowiem o zainteresowaniu dzieckiem, jego problemami i o tym, że jest ono dla rodziców ważne. Równie ważne jest zachowanie rodzica po powrocie do domu i sposób przekazania informacji. Dziecko oczekujące na rodzica wracającego z wywiadówki przeżywa zazwyczaj duży stres, niekoniecznie tylko wtedy, gdy ma coś na sumieniu. Najważniejsze to powstrzymać własne emocje - zwłaszcza te negatywne. Staraj się znaleźć czas na spokojną rozmowę, podczas której opowiedz dziecku o swoich uczuciach, np. "było mi miło, kiedy...", "jest mi smutno, bo..."

ZADBAJ O ODPOWIEDNIE WARUNKI DO NAUKI

1. Stała pora nauki. Taka, kiedy dziecko jest najedzone i wypoczęte, najlepiej gdy dziecko po powrocie ze szkoły zje posiłek i chwilę wypocznie. Niech nie będzie to bezpośrednio po lub przed pójściem do szkoły, czy wieczorem, gdy dziecko jest już zmęczone.

2. Zaspokojenie podstawowych potrzeb. Chodzi tu głównie o potrzeby fizjologiczne. Dziecku, które jest głodne, zmęczone, czy zwyczajnie chce się mu siku, będzie się bardzo trudno skupić na czymkolwiek, a już na pewno na nauce.
3. Ergonomia. Odpowiedniej wysokości stół i krzesło, dobre oświetlenie (światło z lewej strony u dziecka praworęcznego i z prawej u leworęcznego).
4. Świeże powietrze, czyli dobrze wywietrzone pomieszczenie, w którym dziecko się uczy.
5. Cisza i spokój. Wyłączony telewizor, komputer (jeśli nie służy do nauki) i inne sprzęty, które mogłyby rozpraszać dziecko. Na biurku powinny znajdować się tylko niezbędne rzeczy, gdyż im większa ich ilość, tym uwaga dziecka bardziej rozprasza się.

NIE PORÓWNUJ DZIECKA DO INNYCH

1. Dzieci różnią się potencjałem, zainteresowaniami, możliwościami. Nawet wśród rodzeństwa dzieci mogą różnić się zdolnościami. Porównywanie jest krzywdzące i demotywujące dla słabszego dziecka, które mimo wielkiego wysiłku nie jest w stanie dorównać bratu czy siostrze. Również bardziej zdolne dziecko może nie wykorzystywać w pełni swoich zdolności, ponieważ nawet bez starań jest "lepsze" i rodzice to widzą.
2. Każda sytuacja jest inna. Nawet jeśli reszta klasy dostała piątki, a nasze dziecko nie zaliczyło sprawdzianu to zamiast pretensji zastanówmy się dlaczego.
3. Często ważniejszy od efektu (oceny) jest włożony wysiłek i zaangażowanie. Oceny są ważne, ale na pewno nie najważniejsze. Ważniejszy od nich jest bowiem wysiłek, jaki dziecko wkłada w naukę.

STAWIAJ RACJONALNE WYMAGANIA

1. Szanuj zainteresowania swojego dziecka. Choć często chcielibyśmy, żeby dziecko powieliło nasze zainteresowania, ono jest odrębną jednostką i ma prawo do swoich, czasem zupełnie różnych od zainteresowań rodzica i rodzic powinien to szanować.
2. Wspieraj jego mocne strony. Zwracaj uwagę na to, w czym dziecko jest dobre i co sprawia mu przyjemność. W miarę możliwości staraj się rozwijać jego zainteresowania - w szkole jest bardzo bogata oferta zajęć pozalekcyjnych, w których warto, aby dziecko uczestniczyło.
3. Bądź świadom jego ograniczeń.

DOCENIAJ SUKCESY

1. Pochwały

Częste chwalenie wzmacnia poczucie własnej wartości. Chwal nie za osiągnięcia, lecz za włożony wysiłek. Nie ogólnie, lecz za konkretną rzecz, np. jeśli dziecko szybko wykona zadanie, pochwal, że zrobiło je szybko i dobrze, jeśli trwało to dłużej, możesz pochwalić wytrwałość i staranność.

2. Nagrody

Nagradzaj wysiłek, zaangażowanie, sposób dążenia do celu, a nie sam efekt.

Nagroda pozwala zapomnieć o trudach i skupić się na zadaniu.

Najlepszą nagrodą dla dziecka jest uwaga, czas, duma i uznanie w oczach

ukochanego rodzica. Tak jak w przypadku pochwał, w nagradzaniu mów za co nagradzasz, np. "w nagrodę za to, że cały tydzień systematycznie uczyłeś się do pracy klasowej, w weekend urządzimy sobie domowe kino".

PORAŹKI SIĘ ZDARZAJĄ

1. Nazywanie uczuć. Nie zaprzeczaj uczuciom dziecka, mówiąc, że nic się nie stało, lecz nazwij jego uczucia, np. "widzę, że jest Ci smutno z tego powodu", "że jesteś rozczarowany, że zadanie przysporzyło ci trudność".
2. Analiza sytuacji. Pomyślcie wspólnie dlaczego tak się stało. Może wystarczy niewiele zmienić, aby następnym razem osiągnąć wyznaczony cel.
3. Pomysł na rozwiązanie. Zaproponujcie wraz z dzieckiem pomysły na rozwiązanie danego problemu i wspólnie ustalcie, z którego z nich skorzystacie.
4. Zapewnienie o miłości. Dziecko musi mieć poczucie, że kochasz je niezależnie od jego zdolności czy wyników w nauce.

Drogi Rodzicu!

Pamiętaj, że...

Brak motywacji do nauki wynika najczęściej z niewykształcenia nawyków uczenia się, bądź jest skutkiem doznanych przez dziecko niepowodzeń.

Dziecko, które uczy się bo lubi, zdobywa głębszą i trwalszą wiedzę, jest bardziej wytrwałe w osiąganiu interesujących je informacji, osiąga lepsze wyniki.

Dziecko potrzebuje Twojego zrozumienia, wsparcia i wiary, że sobie poradzi!

Opracowała: Aneta Rogacka, pedagog szkolny